

rele mici, numite **ghindurile lacrimale**, care se află în **orbitele** ochiloru. Lacrimile sunt de mare folos; căci ele împiedică ochii de a se usca și le înlesnește mișcarea. Lacrimile mai sunt de trebuință și pentru curățirea ochiloru, când a căduțu în ei prafu său vre-unu gunoașu, fiindu că ele i spală și scôte afară ori-ce necurățenie.—

29. Vlad Țepeșu. Sciți că Stephan Celu Mare, crescuse în casa lui Vlad Țepeșu, Domnulu țerei Muntenesci; și, ajutatu de acesta, putuse alungă de la domniea Moldovei, pe Petru Aron. Prin urmare, Stephanu Celu Mare și Vladu Țepeșu, domniră totu în acelașu timp. Vlad Țepeșu era așa de nemilosu cătră dușmanii țerei, în câtu ori cari-i cădea viu în mână, elu numai de câtu ilu trăgea în țepă, unde muria în cele mai grozave chinuri. Și de la această înfricoșată osîndă, ómenii i-au dîssu, pe lîngă numele de Vlad și **Țepeșu**. Vlad, numai cu dușmanii țerei era rău; ér' pe Români cei buni, îi iubia din inimă și nici unu rău nu li făcea. De aceea, cei mai mulți din Români, și mai cu osebite messeriașii, neguțitorii și țeranii, ilu iubiau din inimă și-lu ascultau. Vlad Țepeșu a fostu unu domnu curagiosu în resbõe; și de multe ori a bătutu cumplitu pe Turci și alți dușmani. Turcii înghiățau de frică, numai auđindu de numele lui Vlad; căci pe mulți trăsese în țepă. Domnulu Vlad, era activu și iubia dreptatea. Elu odată voinď să zidescă o cetate, ceru de la toți locuțorii țerei, bani; însă cei fruntași și mai bogați, nu voră să dee. Vlad se mânia; dar' nu li făcu nimicu, pêne în ziua de Paști. Atunci însă, i luă pe toți aciea, cum erau îmbrăcați, si-i trâmisse ca să lucreze la facerea cetăței, dacă n'au voitu să dee bani, ca să plătescă altora.

Turcii păstrau cea mai mare ură asupra lui Vlad; însă nici că puteau să-i facă ceva. În fine Turcii, voinďu să scape cu ori-ce miđlocu de acestu cumplitu dușmanu alu loru, făgăduiră lui Stephan Celu Mare țera Muntenescă, numai să-i ajute ca să bată pe Vlad. Stephan, gândindu-se că va putē uni sub domniea lui aste doē țeri, cum suntu astă-zi, primi. Apoi Turcii, începură resboiu cu Vlad; Domnulu Vlad și cu voiniciei sei, se bătū cu atâta vitejie, în câtu mai era să prindă viu chiaru pe Împēratulu Turcescu; când écca și marele Stephan veni în ajutorulu Turciloru. Cu tóte aceste, Vlad totu nu-și perdū curagiulu, și ar fi ținutu resboiu voinicescu, dacă nisce miserabili Români nu l'aru fi vëndutu; Căci, Turcii vedēndu că nu-i de șuguitu cu Vlad Țepeșu, făgăduiră unoru mișei Români bani, dacă voru lassa pe Vlad și voru alege altu Domnu. Aceștia, fiindu lacomi și necredincioși domnului, primiră și alesseră pe Radu,—acela, care apoi ajută pe Turci, în contra lui Stephan Celu Mare. Vlad vedēndu că o mulțime din soldați au fugitu, și că se alessesse Domnu Radu, lăssă și elu totulu și fugi în Transilvania, ude mai pe urmă muri.

Écca numai cu ce miđloce putură învinge Turcii, pe Vlad Țepeșu, voiniculu și cumplitulu loru dușmanu. Vlad Țepeșu a domnitu aproape 7 ani; ér' de la dēnsulu și pêne acum, au trecut 4 sute și mai bine de ani.